

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 587/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 22Ek/404/2019 z 21. augusta 2019 a z 30. októbra 2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu z 21. januára 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje zrušiť napadnuté uznesenia a priznať náhradu trov konania.

2. Sťažovateľ podal 4. apríla 2017 žalobu proti povinnému o zaplatenie mzdy z titulu neplatne skončeného pracovného pomeru. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/28/2017, bolo prerušené a sťažovateľ si mal pohľadávku uplatniť prihláškou u správcu. Sťažovateľ si predmetnú pohľadávku neuplatnil zákonom požadovaným spôsobom. Reštrukturalizácia povinného bola povolená 13. januára 2018. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky (1 451,54 eur) boli sťažovateľovi priznané uznesením č. k. 15Cpr/4/2015 z 11. januára 2018.

3. Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným okresnému súdu 8. marca 2019 sa sťažovateľ domáhal od povinného [REDAKOVANÉ], vymoženía pohľadávky vo výške 6 539,04 eur, a to na základe exekučných titulov, ktorými boli rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 15C/28/2017 z 8. februára 2018 a uznesenie č. k. 15Cpr/4/2015 z 11. januára 2018 v spojení s opravným uznesením z 5. apríla 2018. Súd poverením z 1. apríla 2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 4R/3/2017 zverejneným

v Obchodnom vestníku 4. decembra 2017 začal proti povinnému reštrukturalizačné konanie. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 22Ek/404/2019 z 21. augusta 2019 spolu s uznesením z 30. októbra 2019 rozhodol o zastavení exekúcie s odôvodnením, že reštrukturalizácia bola povolená dňom 13. januára 2018 a ukončená dňom 15. augusta 2018 potvrdením reštrukturalizačného plánu, pričom nárok mal byť uplatnený v tomto konaní, a nie v exekučnom konaní. Sťažnosť sťažovateľa bola v poradí druhým napadnutým uznesením zamietnutá. Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22. novembra 2019.

II.

4. Sťažovateľ považuje napadnuté uznesenia za nezákonné z dôvodu nesprávneho posúdenia veci. Podľa názoru sťažovateľa v zmysle § 118 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa súdne konanie o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, povolením reštrukturalizácie prerušujú. Sťažovateľ tvrdí, že exekučný súd mal konanie prerušiť, nie zastaviť.

III.

5. Okresný súd sa v napadnutom uznesení stotožnil s argumentáciou VSÚ, ktorý podľa zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver v zmysle zákona. Sudca okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia tiež považoval za vhodné uviesť (bod 18): „uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 účinným dňa 13.01.2018 bola reštrukturalizácia povolená a veritelia povinného boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Je zrejmé, že v čase povolenia reštrukturalizácie pohľadávka na náhradu mzdy existovala (vznikla ku dňu doručenia oznámenia oprávneného o jeho trvaní na ďalšom zamestnávaní, ktoré bolo doručené zamestnávateľovi dňa 06.10.2015) hoci aj nebola judikovaná. Pričom samotná skutočnosť, že nešlo o judikovaný nárok nebránila oprávnenému predmetnú pohľadávku prihlásiť v súlade s § 114 ods. 1 písm. b) ZKR. Skutočnosťou rozhodujúcou pre zánik práva vymáhať nárok oprávneným v exekučnom konaní bolo potvrdenie reštrukturalizačného plánu súdom, uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 účinným odo dňa 15.08.2018.“

6. Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel ústavný súd k záveru, že sťažnostná argumentácia sťažovateľa, v ktorej absentuje ústavnoprávne relevantné odôvodnenie, nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov okresného súdu. Ústavný súd nezistil, že by okresným súdom aplikovaný postup pri hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého rozhodnutia v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy.

7. Sťažovateľom uplatnená námietka týkajúca sa nezákonnosti a nesprávneho právneho posúdenia veci je nedôvodná. Nesignalizuje vady postupu okresného súdu zakladajúce priamu príčinnú súvislosť s možným porušením jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy či práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd reálne mohol vysloviť ich porušenie. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietol smerom k rozhodnutiu VSÚ z dôvodu nedostatku právomoci [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZUS“) a smerom k rozhodnutiu sudcu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti [§ 56 ods. 2 písm. g) ZUS].

8. S prihliadnutím na odmietnutie ústavnej sťažnosti rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uplatnených stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2021

Robert Šorl
predseda senátu